

Da Kommunerne formentlig fremdeles maa være berettigede til saadan Andel i Indtægterne, og da det ikke vilde være hensigtsmæssigt at etablere en aarlig — eller om man af Hensyn til de forholdsvis ringe Beløb, hvorom det her vil dreje sig, vilde foretrække dette — en med flere eller færre Aars Mellemrum tilbagevendende Fordeling af Kommunernes Andel i ovennævnte Indtægter, maa man finde det rettest, at Forholdet ordnes paa den Maade, at der udbetales oftnævnte Kommuner een Gang for alle, dels en til den dem hidtil tillagte Kvotadel af de paagældende Indtægter svarende Del af Værdien af de den 1ste April 1890 endnu i Statsbanernes Eje værende Grundstykker af omhandlede Art, dels deres Tilgodehavende i saa Henseende for de senere Finansaar, og at derefter det samlede Beløb fordeles mellem Kommunerne i Forhold til deres Indbetalinger i Statskassen i Henhold til Lovene af 26de Maj 1868, 16de April 1873 § 6 m. fl. efter en af Statistisk Bureau derover affattet Beregning, ved hvilken dog det af Ribe Kjøbstad i Henhold til Lov af 16de April 1873 § 6 sidste Punktum udrede Beløb ikke vil være at medtage.

Kommunernes Andel i Værdien af disse Grundstykker vil kunne ansættes til Halvdelen deraf, idet der ved de Baner, for hvis Vedkommende Ekspropriationsudgifterne helt ere refunderede Statskassen af Kommunerne, kun findes Arealer af denne Art af rent forsvindende Værdi.

	Kr.	Ø.
Grundstykkeernes Værdi i Handel og Wandel udgør efter et af Generaldirektøren for Statsbanedriften foretaget Støn 39,261 Kr. 50 Ø. og Halvdelen heraf altsaa	19,630.	75
og Kommunernes Andel i de indbundne Indtægter for Finansaaret 1887—88, 1888—89 og 1889—90	1,637.	24
	eller i alt... 21,267. 99	

løges i Overensstemmelse med foran anførte bevilget i Finansaaret 1891—92 med et afrundet Beløb 21,500 Kr.

Overfor de syvte Kommuner vil den hidtil fulgte Fremgangsmaade vedblivende kunne følges indtil det Finansaar, da disse Kommuners Forstudsgejd til Statskassen vil være afviklet, i hvilket Finansaar Halvdelen af Værdien af de derværende Grundstykker vil kunne fradrages ved Opkrævningen af den sidste Rest af Gælden.

Til J. 16. Som nærmere udviklet i Indenrigsministeriets Skrivelse til Folketingets Finansudvalg af 15de Marts 1890 angaaende Tilskud af Statskassen til Udbring af Digerne paa Volland og Falster, se Rigsdagstidende for 1889—90, Tillæg B., Sp. 1556—1562, er den Højde, i hvilken Digerne i Medfør af Lov af 23de Maj 1873 § 1 ere opførte, utilstrækkelig til under en eventuel Stormflod af lignende Mægtighed som Stormfloden af 13de November 1872 at holde Havet ude fra det inddigede Areal, hvorfor en gennemgaaende Forhøjelse af Digerne maa anses for ønskelig. Da Digerne i sin Tid i Henhold til den citerede Lov af 23de Maj 1873 ere opførte ved Bekostning af Statskassen, Amtspartitionsfonden og Digeinteressenterne i et i Loven nærmere angivet Forhold, har man fundet det billigt, at Statskassen, naar det nu har vist sig ønskeligt at forhøje Digerne udover den dem ved Anlægget givne Højde, ogsaa deltager i Omkostningerne herved i samme Forhold. Bekostningen vil endrage for Volland's Vedkommende 400,000 Kr. og for Falsters Vedkommende 470,000 Kr., og Statskassens Andel vilde herefter blive henholdsvis 100,000 Kr. og 169,200 Kr. Da imidlertid ifkun Digelaget paa Falster har erklæret sig villigt til at overtage sin Del af Udgiften, medens det lollandste Digelag foreløbig har vægret sig herved, har man troet at burde indskrænke sig til paa nærværende Finanslovsforslag at søge bevilget det til Forhøjelsen af Diget paa Falster fornødne Tilskud af 169,200 Kr., der vil kunne fordeles paa 3 Aar med 56,400 Kr. om Aaret. Idet man i øvrigt med Hensyn til Sagens nærmere Begrundelse skal henvises til de i den ovenfor citerede Skrivelse til Folketingets Finansudvalg af 15de Marts 1890 givne Oplysninger, skal man tilføje, at Tilskudet selvfølgelig kun vil komme til Udbetaling,